

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie W.S., O.S. (vel R.P.), K.N., R.K. i P.K.,
wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu
Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 27 września 2024 r., sygn. akt VII Ka 228/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 1 sierpnia 2023 r.,
sygn. akt II K 9/18,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasacje od w/w wyroku Sądu odwoławczego wnieśli obrońcy w/w skazanych, którzy zarzucali rażące naruszenie szeregu przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W szczególności, wszystkie te skargi zawierały zarzuty dotyczące niewłaściwej obsady Sądu odwoławczego, niezależnie od tego, czy wskazywano na naruszenie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 2 k.p.k., czy też w tym kontekście art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. W konkluzji kasacje zawierały wnioski o wstrzymanie wobec skazanych wykonania orzeczenia, bez bliższego uzasadnienia. Analiza podniesionych zarzutów wskazuje, że za uwzględnieniem wniosków miałoby przemawiać - w ocenie autorów kasacji - duże

prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionych skarg z uwagi na popełnione przez Sąd rażące naruszenie prawa.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

A zatem, powołanie się na treść zarzutów przez autorów kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazani nie powinni ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacjach wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonych w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego

środka zaskarżenia. Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie zarzuty podniesione w kasacjach wymagają merytorycznej i pogłębionej analizy skarg.

W odniesieniu do zarzutów podnoszących wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k. trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosków o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności. Wprawdzie ranga zarzucanych w kasacjach uchybień jest poważna, lecz ich zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Kwestia ewentualnego wystąpienia bezzwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga gruntownej analizy akt sprawy w kontekście podniesionych w kasacjach zarzutów.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Jednocześnie w niniejszej sprawie nie wykazano w żaden sposób szczególnych okoliczności mogących przemawiać za wstrzymaniem wykonania w/w orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]